

Posudek k diplomové práci:

Aleš Cemper – Překážky primární emise akcií v českém prostředí s přihlédnutím k aspektům zahraniční úpravy

Rozsah diplomové práce Aleše Cempera je standardní (45 stran textu), totéž lze prohlásit o jejím obsahu a formě.

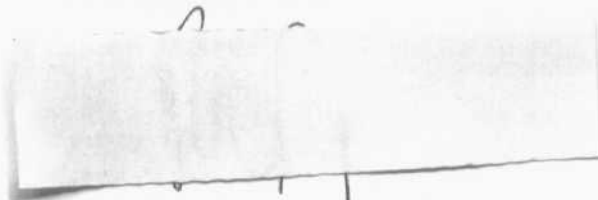
Diplomant zvolil dosti praktické téma na pomezí ekonomické a právní vědy. Oceňuji, že takto také přistoupil k jeho zpracování, když v díle vhodně skloubil poznatky obou disciplín a prokázal dobrou orientaci v širších souvislostech než jen v ryze právní problematice. Z tématického hlediska bych snad jen upozornil na to, že název práce slibuje zohlednění aspektů zahraniční úpravy, což obsah díla příliš nenaplnjuje. Diplomant sice přihlíží k úpravě komunitární, tu však – striktně vzato – nelze považovat za zahraniční. Letný pohled do zahraničí práce zprostředkovává snad jen v oblasti právní úpravy vedení obchodního rejstříku, což ovšem s hlavním tématem práce souvisí spíše okrajově.

Pokud jde o obsah díla, je nutno upozornit na několik nepřesných, neúplných, či problematických závěrů. Některé z nich by bylo dobré korigovat či vysvětlit při ústní obhajobě. Na str. 5 např. diplomant uvádí, že pojem IPO se vžil pro veřejnou nabídku akcií spojenou se vstupem na burzovní trh. Obávám se, že toto vymezení je nepřesné hned v několika ohledech. Sporné je kategorické tvrzení na str. 10 o tom, že z teoretického hlediska již platné české právo neklade bariéry primárním emisím akcií. Obávám se, že přinejmenším z řad právní praxe stále ještě zaznívají odlišné názory. Nejasné v celkovém kontextu je tvrzení na str. 12 o tom, že v minulosti existovaly (byly však odstraněny) významné legislativní překážky IPO, např. zákaz emitovat akcie pod jejich nominální hodnotou. Nepravdivá je teze, podle níž zákon č. 56/2006 Sb. včlenil do zákona o podnikání na kapitálovém trhu úpravu prospektu a veřejné nabídky, do té doby obsaženou v zákoně o cenných papírech (str. 12). Není přesné citovat na několika místech práce technickou novelu č. 501/2001 Sb., když přitom její účinnost v právním řádu trvala sotva několik měsíců, aniž diplomant tuto okolnost v práci zmiňuje a blíže vysvětluje. Pochybnost vyvolává názor formulovaný na str. 25, podle něhož stát po novelizaci v roce 2005 již nenesl odpovědnost za právní bezchybnost listin, na jejichž základě se provádí zápis určité skutečnosti do obchodního rejstříku. Obávám se, že takovou odpovědnost stát nenesl ani před novelizací. Nesprávný je odkaz na vyhlášku č. 88/1993 Sb. v poznámce pod čarou č. 53 (str. 35), pokud jde o technické provedení listinných kótovaných akcií, ale i údaj v textu práce o tom, že takové akcie musejí být vytištěny

(výlučně) ve Státní tiskárně cenin. Problematický je názor opírající jen o konformní výklad ke komunitárnímu právu závěr, podle něhož lze na představenstvo v platném právu delegovat též právo rozhodnout o omezení či vyloučení přednostního práva stávajících akcionářů na úpis nově emitovaných akcií při zvyšování základního kapitálu. Odvolávka na pramen v tomto smyslu není zcela přesná, když odkazovaný pramen dospívá v dané otázce spíše k opačnému stanovisku.

Formální úroveň práce odpovídá normě, jakkoliv nelze přehlédnout několik chyb a překlepů, ale i grafických vad (viz např. na str. 8). Seznam použité literatury je zhruba odpovídající, jednotlivá díla by nicméně měla být řazena abecedně podle příjmení prvního z autorů. Práce s poznámkovým aparátem je rovněž víceméně standardní. Z hlediska vědecké přesnosti a pravdivosti je ovšem třeba vytknout, že některé obecné závěry diplomant dostatečně nedokládá odkazy na renomované zdroje. U některých zásadních tvrzení by to bylo více než žádoucí. Tak např. dospívá-li na str. 9 k závěru, že tuzemský kapitálový trh není dosud řádně fungující a zaběhnutý, anebo dovolává-li se dokonce na str. 20 názoru jiných osob (viz např. formulaci „Příznivci prvního stanoviska striktně odmítali...“), aniž v poznámce pod čarou uvádí, o koho se jedná a v jakém prameni lze takový názor nalézt.

Vzdor zmíněným nedostatkům dílo hodnotím jako vcelku zdařilé. Jeho konečné hodnocení nicméně ponechávám závislé na výsledku ústní obhajoby.

JUDr. Petr Čech, LL.M.

V Praze dne 22. května 2007